

عنوان مقاله:

برنامه ریزی کاربری زمین و نقش آن در ارتقای تاب آوری شهری از طریق AHP (نمونه موردی: منطقه ۴ شهر ارومیه)

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم معماری و شهرسازی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی مصیب زاده - استادیار، گروه شهرسازی، دانشکده معماری شهرسازی و هنر، دانشگاه ارومیه

فاطمه عسگری - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشکده معماری، شهرسازی و هنر، دانشگاه ارومیه

حدیثه کوره پز سعید - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشکده معماری، شهرسازی و هنر، دانشگاه ارومیه

ندا کرمانی زاده - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشکده معماری، شهرسازی و هنر، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی کاربری زمین به عنوان یک اهرم می تواند در ارتقای تاب آوری شهری کمک فراوانی انجام دهد. برنامه ریزی کاربری زمین یکی از مقوله های مهم در علم شهرسازی می باشد که سبب می شود؛ فعالیت ها و عملکردهای شهریساماندهی شود. همچنین این اهرم نوع استفاده از زمین را طبقه بندی نموده و مکان یابی می کند، با ساماندهی عملکردهای شهری، تاب آوری شهری در برابر مخاطرات طبیعی همچون: سیل، زلزله، طوفان و... افزایش می یابد؛ به عبارتی می توان گفت: این دو مولفه با یکدیگر رابطه مستقیم دارند. در این پژوهش با استفاده از مدت تحلیلی ای اچ پی و ایجاد مقایساتزوجی و تحلیل و بررسی از ماتریس های تحلیل زوجی، سعی شده تا با شناخت دقیق در به کارگیری کاربری های عمومی و نقش آنان در بهبود و افزایش تاب آوری شهری اشاره کرد. در نهایت استدلال می شود همه کاربری های عمومی برای استفاده شدن در موارد بحرانی و حادثه ساز مناسب نیستند. با توجه به تحلیل های به دست آمده بیشترین اهمیت و وزندربین شش اصل بررسی شده در این پژوهش مربوط به اصل ایمنی می باشد. لازم به ذکر است با رعایت مفاد و اصول موجود، سطح ایمنی در حالت کلی افزایش یافته و شهر برای هر نوعی از چالش ایمن و بحران ساز آمادگی لازم را خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، کاربری زمین، ارتقای تاب آوری شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1893380>

